

E. I. önkéntes J. A. költő halálán
merengve cinikusan tisztelettudó
gondolattörmelékeket présel ki magából

1.

A sínre feküdt, hogy a rémek
ágyában meg ne öljék.
Egy vonat arra lófrált,
benne az egész ország,
hatalom és dicsőség.

2.

Fáradt volt, lefeküdt s innen
új történet következik.
Fáradt volt, lefeküdt, sínen
szunyált egy kicsit.

A világ feldübörgött
és rajta megállt.
A vonat nesztelen jött
és így is ment tovább.

3.

A sínen heverészett
most áll talapzaton,
nem akar véget
érni a borzalom.

4.

Fel akart szabadulni már,
de álmos volt módfelett —
hogy ne lopja a drága időt,
a felszabadulás előtt
durmolt egy keveset.

Sajnos túl keskeny ágyon
húnyta le a szemét.
Talán megkísértette őt,
hogy a felszabadulás előtt
lelép?

Az is meglehet, hogy
nem akart semmi mást,
csupán egy önmaga
testére szabott felszaba-
szaba-szabadulást.

5.

Feneke vala foltozott
becsülete helyett.
Fájdalmas éneke pénzt hozott
neki, de nem eleget.

6.

Fáradt volt, lefeküdt s innen
kezdődik az új történet.
Mások heverésznek a sínen,
mely közben intézmény lett.

A vonat titkos célja,
ahányszor ott halad át,
hogy gyarapítsa J. A.
sintársulatát.

